

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΑΛ

«ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΦΕΥΓΩ,
Ω ΜΗΤΕΡ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΕ»

(Εορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου)

Ιερά ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2010

«Πρὸς σὲ καταφεύγω,
ὦ Μήτηρ τοῦ λόγου καὶ Παρθένε»
(ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου)

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Παναγία ἡ Γοργοπήκοος

Σειρά:

«Θεομητορικά» ἀριθμ. 5

Copyright:

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-684136-1

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

«ΠΡΟΣ ΣΕ ΚΑΤΑΦΕΥΓΩ, Ω ΜΗΤΕΡ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΕ»

(Εορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰμμηττοῦ
Δανιὴλ

Μὲ ἱερὴ κατάνυξη οἱ πιστοὶ ἀπευθυνόμαστε στὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη καταφεύγουμε σ' Αὐτὴ πάντοτε, ἰδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου, πὸν τὸ πάνσεπτο θεομητορικὸ πρόσωπο βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς λατρείας τῆς πιστεύουσας καὶ λατρεύουσας κοινότητος ὅπως ἔπρατταν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ» (Πράξεων α' 14).

Δηλαδή: «Όλοι αὐτοί, μὲ μιὰ ψυχὴ, ἦταν ἀφοσιωμένοι στὴν προσευχὴ καὶ τὴ δέηση πρὸς τὸν Θεό. Μαζὶ τοὺς ἦταν καὶ γυναῖκες, καθὼς καὶ ἡ Μαρία, μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὰ ἀδελφία του».

Μὲ ὁδηγό μας τὴν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπικαλούμαστε τὴ μεσιτεία τῆς Θεοτόκου γιὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

1. Γιὰ νὰ ζητήσουμε βοήθεια στὸν πνευματικὸ ἀγώνα μας.

Ὁ πνευματικὸς ἀγώνας εἶναι δύσκολος, ὅπως διδάσκει παραστατικὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Πρὸς Ἐφεσίους στ' 12).

Δηλαδή: «Γιατὶ δὲν ἔχουμε νὰ παλέψουμε μὲ ἀνθρώπους ἀλλὰ μὲ ἀρχὲς καὶ ἐξουσίες, δηλαδή μὲ τοὺς κυρίαρχους τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, τὰ πονηρὰ πνεύματα ποὺ βρῖσκονται ἀνάμεσα στὴ γῆ καὶ στὸν οὐρανό».

Ὁ διάβολος μᾶς ἀπειλεῖ καὶ μᾶς πολεμεῖ λυσσωδῶς ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος:

«Ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυσόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη» (Α' Πέτρου ε' 8).

Δηλαδή: «Ὁ ἀντίπαλός σας ὁ διάβολος περιφέρεται σὰν τὸ λιοντάρι ποὺ βρυχᾶται, ζητώντας κάποιον νὰ καταβροχθίσει».

Με παραστατικότητα ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης περιγράφει τὴν πώση τοῦ Ἑωσφόρου στὸν πνευματικὸ κόσμο καὶ τὸ μῖσος του πρὸς τοὺς τηροῦντες τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ.

«Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδώς, ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει» (Ἀποκαλύψεως ιβ΄ 12).

Δηλαδή: «Γι' αὐτὸ χαρεῖτε, οὐρανοὶ κι ὅσοι τοὺς κατοικεῖτε! Ἀλίμονό σας, γῆ καὶ θάλασσα, γιατί σ' ἐσᾶς ὁ διάβολος κατέβη ἔχοντας θυμὸ μέγαλο, ξέροντας πὼς λίγος καιρὸς τοῦ ἀπομένει».

«Ὡργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ» (Ἀποκαλύψεως ιβ΄ 17).

Δηλαδή: «Θύμωσε τότε ὁ δράκοντας μετὰ τὴ γυναίκα, κι ἔφυγε γιὰ νὰ πολεμήσει μετὰ τοὺς ὑπόλοιπους ἀπογόνους της, μ' ἐκείνους ποὺ τηροῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ μαρτυροῦν τὴν πίστη τους στὸν Ἰησοῦ».

Σ' αὐτὸ τὸν ἀόρατο πνευματικὸ πόλεμο τῶν δαιμόνων ποὺ πολεμοῦν ὅσους θέλουν νὰ ζήσουν ἐφαρμόζοντας τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ ζητᾶμε νὰ μᾶς ἐνισχύσει ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ βοήθειά της εἶναι ἀποτελεσματική, ὅταν φοροῦμε τὴν πνευματικὴ πανοπλία σ' αὐτὴ τὴν πάλη, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο:

«Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι

τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων» (Πρὸς Ἐφεσίους στ' 13-18).

Δηλαδή: «Γι' αὐτὸ φορέστε τὴν πανοπλία τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ μπορέσετε νὰ προβάλετε ἀντίσταση, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τῆς σατανικῆς ἐπίθεσης. Λάβετε κάθε ἀπαραίτητο μέτρο γιὰ νὰ μείνετε ὡς τὸ τέλος σταθεροὶ στὴ θέση σας. Σταθεῖτε, λοιπόν, σὲ θέση μάχης· ζωστεῖτε τὴν ἀλήθεια σὰν ζώνη στὴ μέση σας· φορέστε σὰν θώρακα τὴ δικαιοσύνη. Γιὰ ὑποδήματα στὰ πόδια σας βάλτε τὴν ἐτοιμότητα νὰ διακηρύξετε τὸ χαρούμενο ἄγγελμα τῆς εἰρήνης. Ἐκτὸς ἀπ' ὅλα αὐτά, κρατᾶτε πάντα τὴν πίστη σὰν ἀσπίδα, πάνω στὴν ὁποία θὰ μπορέσετε νὰ σβήσετε τὰ φλογισμένα βέλη τοῦ πονηροῦ. Ἡ σωτηρία ἃς εἶναι περικεφαλαία σας, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡ μάχαιρα ποὺ σᾶς δίνει τὸ Πνεῦμα. Προσεύχεστε συνεχῶς καὶ ἀπευθύνετε τὰ αἰτήματά σας σὲ κάθε περίσταση πρὸς τὸν Θεό, ὀδηγημένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα του. Νὰ εἶστε ἀγρυπνοὶ καὶ νὰ μὴν παύετε νὰ προσεύχεστε γιὰ ὅλον τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ».

Γι' αὐτὸ οἱ ἅγιοι, ἰδιαίτερος οἱ ὄσιοι Πατέρες καὶ οἱ ὄσιοι Μητέρες μας κατέφευγαν καὶ ζητοῦσαν τὴν ἐνί-

σχυση τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ ἀποκτήσουν τὶς ἀρετές, τὴν πνευματικὴ αὐτὴ Πανοπλία γιὰ νὰ μὴ κυριευθοῦν ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, γιὰ νὰ μὴν ὑποταχθοῦν στὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ψυχὴ τους καθαρὴ καὶ ἐλεύθερη ἀπὸ τὴν πονηρία καὶ κακία.

Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡ Παρθένος Μαρία ἀγωνίσθηκε καὶ Αὐτὴ νὰ μὴ μολυνθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία γι' αὐτὸ καὶ συμπαραστέκεται μὲ τὶς δεήσεις καὶ τὴ μεσιτεία τῆς στὸν Υἱὸ Τῆς σ' ὄσους ἀγωνίζονται.

2. Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Γιὰ νὰ στηριχθοῦμε στὸν κλύδωνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τὶς δοκιμασίες, τὶς περιπέτειες τοῦ βίου. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μὲ ταξίδι σὲ τρικυμισμένη θάλασσα. Οἱ ἐνάντιοι ἄνεμοι ποὺ ἀπειλοῦν νὰ τὸν καταβυθίσουν εἶναι οἱ ποικίλες δοκιμασίες καὶ οἱ περιπέτειες τοῦ βίου.

Ὅπως τὸ πλοῖο χρειάζεται ἄγκυρα γιὰ νὰ μὴ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὰ κύματα καὶ τσακισθεῖ στοὺς βράχους, ἔτσι καὶ οἱ πιστοὶ ζητοῦμε προστασία καὶ βοήθεια ἀπὸ τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη προσευχόμαστε.

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου».

Ὁ Κύριος τὸ βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου προανήγγειλε στοὺς μαθητὲς Του, ὅτι ἐκείνη τὴ νύκτα θὰ κλονιζόταν ἡ ἐμπιστοσύνη τους σ' Αὐτόν, ἀφοῦ ὁ διάβολος ἔλαβε ἄδεια γιὰ νὰ τοὺς ὑποβάλει σὲ δοκιμασία. Ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος ἀμέσως στὸν Πέτρο τὸν διαβεβαιώνει «ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου» (Λουκᾶ κβ' 31-32).

Ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Κυρίου μας συμπεραίνουμε, ὅτι στὸν καιρὸ τῆς δοκιμασίας μας ὁ Χριστὸς προσεύχεται γιὰ μᾶς γιὰ νὰ μὴν πέσουμε σὲ ἁμαρτία, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὴν πίστη μας καὶ τὴ σωτηρία μας.

Σ' αὐτὸ στηριζόμαστε καὶ μεῖς ζητοῦντες τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεομήτορος νὰ μὴν ὀλιγοψυχήσουμε ἀπὸ τὶς δοκιμασίες, νὰ μὴ μᾶς νικήσει ὁ πειρασμὸς, νὰ μὴν ἐκπέσουμε ἀπὸ τὴν πίστη.

Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ γνωρίζουμε ἀπὸ ποῦ προέρχονται οἱ ποικίλες δοκιμασίες καὶ οἱ πειρασμοὶ τῆς ζωῆς:

α'. Ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς νόμους ποὺ διέπουν τὴ ζωὴ μας καὶ μᾶς τοὺς ἐπισήμανε ὁ Κύριός μας. Ἴδου μερικοὶ νόμοι:

«Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε» (Ματθαίου ζ' 1).

Δηλαδή: «Μὴν κρίνετε τοὺς συνανθρώπους σας, γιὰ νὰ μὴ σᾶς κρίνει κι ἐσᾶς ὁ Θεός».

«Πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνται» (Ματθαίου κστ' 52).

Δηλαδή: «Γιατὶ ὅλοι ὅσοι τραβοῦν μαχαίρι, ἀπὸ μαχαίρι θὰ πεθάνουν».

Ὅσοι ἀρέσκονται νὰ προσεύχονται γιὰ νὰ τοὺς βλέπουν οἱ ἄνθρωποι «ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν» (Ματθαίου στ' 5).

Δηλαδή: «πὼς αὐτὴ εἶναι ὅλη κι ὅλη ἡ ἀνταμοιβή τους».

«Ὅστις ὑψώσει, ἐαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὅστις ταπεινώσει ἐαυτὸν ὑψωθήσεται» (Ματθαίου κγ' 12).

Δηλαδή: «Γιατὶ ὅποιος ὑψώσει τὸν ἑαυτό του θὰ ταπεινωθεῖ· κι ὅποιος ταπεινώσει τὸν ἑαυτό του θὰ ὑψωθεῖ».

β'. Ἀπὸ τὴν ροπὴ ποῦ ἔχουμε πρὸς τὴν ἁμαρτία ἀπὸ τὶς δικές μας ἐπιθυμίες, ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

«Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστος ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξεκκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον» (α' 13-15).

Δηλαδή: «Κανένας ἀπ' αὐτοὺς ποῦ μπαίνουν σὲ πειρασμὸ νὰ μὴ λέει: “Ὁ Θεὸς μὲ βάζει σὲ πειρασμὸ”. Γιατὶ ὁ Θεὸς οὔτε μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὸ κακὸ οὔτε ὁ ἴδιος βάζει σὲ πειρασμὸ κανέναν. Καθένας μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὴ δική του ἐπιθυμία. Αὐτὴ τὸν παρασύρει καὶ τὸν ἐξαπατάει· ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ συλλαμβάνει τὸ κακὸ καὶ γεννάει τὴν ἁμαρτία· κι ἡ ἁμαρτία, ὅταν ὀλοκληρωθεῖ, φέρνει τὸ θάνατο».

γ'. Ἀπὸ τὸν διάβολο. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος προσευχόμενος ζήτησε ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ πατέρα Του νὰ προστατεύσει καὶ νὰ διαφυλάξει τοὺς μαθητὲς του ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· λέγοντας: «Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ἰωάννου ιζ' 15).

Ὁ πονηρὸς διάβολος ἐπείρασε καὶ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως ἀναφέρουν οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστές:

«Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπείνασε. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ

υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἶπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· γέγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ» (Ματθαίου δ' 1-11).

Δηλαδή: «Τότε ὁ Ἰησοῦς ὁδηγήθηκε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα στὴν ἔρημο γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου. Σαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες δὲν ἔφαγε τίποτε ὁ Ἰησοῦς· ὕστερα ὅμως πείνασε. Τότε ἐμφανίσθηκε αὐτὸς πού βάζει σὲ πειρασμὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοῦ εἶπε: “Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πὲς νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ πέτρες ψωμιά”. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀποκρίθηκε: “Ὁ ἄνθρωπος, λέει ἡ Γραφή, δὲν ζεῖ μόνο μὲ ψωμί, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο πού βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ”. Ὑστερα τὸν ὁδήγησε ὁ διάβολος στὴν ἁγία πόλη, τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν ἔστησε στὸ πιὸ ψηλὸ μέρος

τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ εἶπε: “Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πέσε κάτω γιατί ἡ Γραφή λέει: Θὰ δώσει ἐντολὴ γιὰ σένα στοὺς ἀγγέλους του καὶ θὰ σὲ σηκώσουν στὰ χέρια τους, γιὰ νὰ μὴ σκοντάψει σὲ πέτρα τὸ πόδι σου”. Μὰ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: “Ἄλλοῦ ὅμως λέει ἡ Γραφή: δὲν πρέπει νὰ βάλεις σὲ δοκιμασία τὸν Κύριο, τὸν Θεό σου”. Πάλι τὸν ὁδήγησε ὁ διάβολος σ’ ἓνα πολὺ ψηλὸ βουνὸ καὶ τοῦ ἔδειξε ὅλα τοῦ κόσμου τὰ βασίλεια καὶ τὴ λαμπρότητά τους. Ὑστερα τοῦ εἶπε: “Ὅλα αὐτὰ θὰ σοῦ τὰ δώσω, ἂν πέσεις καὶ μὲ προσκυνήσεις”. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀπάντησε. “Φύγε ἀπὸ μπροστά μου, σατανᾶ! Ἡ Γραφή τὸ λέει καθαρά: μόνο τὸν Κύριο τὸν Θεό σου θὰ προσκυνᾷς καὶ μόνο αὐτὸν θὰ λατρεύεις”. Τότε ὁ διάβολος ἄφησε τὸν Ἰησοῦ, καὶ ἄγγελοι Θεοῦ ἦρθαν καὶ τὸν ὑπερῆρασαν».

Ὁ Κύριος ὅμως δὲν ὑπέπεσε στὶς παγίδες ποὺ τοῦ εἶχε στήσει ὁ διάβολος, ἀλλὰ τὶς διέλυσε μὲ τὴ θεία σοφία καὶ ἀγιότητά Του.

3. Γιὰ νὰ ὑπομένουμε μὲ καρτερία τὶς ἀσθένειές μας.

Μεγάλη καὶ φοβερὴ ἀπειλὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ ἀσθένεια. Δοκιμάζεται ἡ πίστη, ἡ ὑπομονή, ἡ ἀγάπη, ἡ καρτερία, ἡ ἀνοχή, ἡ φιλαδελφία, ἡ αὐταπάρνηση καὶ ὅλες σχεδὸν οἱ ἀρετές. Οἱ ἀσθένειες εἶναι ἐξετάσεις ἐφ’ ὅλης τῆς ὕλης. Δείχνουν τὴν ὥριμη ἢ ἀνώριμη πνευματικὴ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν οἰκείων του. Φανερώνουν τὸ εὐαγγελικὸ ἦθος καὶ τὴν πνευματικότητα ὄλων. Μὲ τὶς ἀσθένειες ὁ ἄνθρωπος καθαρίζεται. Ὁ πόνος ποὺ μαστιγώνει τὸ σῶμα λυτρώνει ψυχὴ καὶ σῶμα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γνωρίζοντας τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν θλίψεων ἔγραφε, ὅτι ἔμεῖς οἱ πιστοὶ στὸν Θεό «*καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν*». Δὲν καυχῶνται οἱ χριστιανοὶ γιὰ τὶς ἀσθενεῖς τους οὔτε ἐπειδὴ εἶναι ρομαντικοὶ οὔτε ἐπειδὴ εἶναι φακίρηδες, ὅπως οἱ γνωστοὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ πιστοὶ καυχῶνται γιὰ τὶς θλίψεις τους, ἐπειδὴ ἀντιλαμβάνονται τὴν πνευματικὴ ὠφέλεια ποὺ προξενεῖ ἢ ὑπομονὴ στὶς θλίψεις, ποὺ ἀποτελεῖ καύχημα γιὰ τὸν πιστὸ ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«*Εἶδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται*» (Πρὸς Ῥωμαίους ε΄ 3).

Δηλαδή: «*Γιατὶ ξέρουμε καλὰ ὅτι οἱ δοκιμασίαις ὁδηγοῦν στὴν ὑπομονή*».

Ὁ ἴδιος Ἀπόστολος διακήρυξε μὲ παρρησία καὶ γενναιοσύνη, ὅτι «*καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου*».

Δηλαδή: «*Θὰ καυχηθῶ γιὰ τὶς ταλαιπωρίες μου*».

Γιατί; Ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος: «*ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ*» (Πρὸς Κορινθίους Β΄ ιβ΄ 7-10).

Δηλαδή: «*Γιὰ νὰ κατοικήσει μέσα μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ*».

Συνεπῶς, ὅταν οἱ πιστοὶ δὲν γογγύζουμε, ἀλλὰ ὑπομένουμε καρτερικὰ τὴν ἀσθενεῖα καὶ τοὺς πόνους τῆς σαρκὸς μας καὶ κάθε ἄλλη κακοπάθεια δεχόμεστε πλουσιότερη τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπίσκεψή Του.

Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος προτρέπει τοὺς πιστοὺς:

«*Υπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῶ*

ὄνοματι Κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας·
τὴν ὑπομονὴν Ἰῶβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδε-
τε, ὅτι πολὺσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων»
(Ἰακώβου ε' 10-11).

Δηλαδή: «Ἀδελφοί μου, πάρτε γιὰ παράδειγμα καρ-
τερικότητας στὶς θλίψεις τοὺς προφῆτες, ποὺ μίλησαν
στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Καλοτυχίζουμε ἐκείνους ποὺ
δείχνουν ὑπομονή. Ἀκούσατε γιὰ τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἰῶβ
καὶ γνωρίζετε ποιὸ τέλος τοῦ ἐπιφύλαξε ὁ Κύριος, γιὰ-
τί ὁ Κύριος εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία καὶ ἔλεος».

Προσβλέπουμε μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη τῆς Μη-
τέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ προστρέχου-
με σ' αὐτὴ ἔχοντας τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅπως ἡ κάθε μη-
τέρα δὲν ἐγκαταλείπει τὰ παιδιά της στὶς δύσκολες ὥρες
τῆς ζωῆς τους, ἔτσι καὶ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου δὲν μᾶς
ἐγκαταλείπει στὶς περιστάσεις τοῦ βίου καὶ σ' ὅλους
τοὺς κινδύνους, σωματικούς, ψυχικούς, πνευματικούς.

Ψάλλουμε μὲ κραταιὰ ἐλπίδα καὶ ἐμπιστοσύνη πα-
ρακαλώντας τὴν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τῶν πιστῶν:

«Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχη-
τον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον,
ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρό-
φθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ
μόνη ταχέως προστατεύουσα».

